

A1 ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στο παρόν κείμενο θίγεται ο ρόλος της επιστήμης και η αποστολή των επιστημόνων στη σύγχρονη εποχή.

Η επιστήμη αποσκοπεί στη γνώση ενώ η τεχνολογία στην πρακτική αξιοποίηση αυτής. Σύμφωνα και με την άποψη του «Αϊνστάιν» η επιστήμη μπορεί να υπηρετήσει σπουδαία οράματα και ιδανικά. Ωστόσο τίθεται ο προβληματισμός αν η ραγδαία τεχνολογική ανάπτυξη της εποχής μας, της οποίας τα ευεργετήματα δεν αμφισβητούνται, οδήγησε στην ποιοτική βελτίωση του ανθρώπου. Η ίδια η πραγματικότητα καταδεικνύει την κατάπτωση του Ανθρωπισμού και των αρχών του: επίπλαστες ανάγκες, σύγχυση, αγωνία, μοναξιά...

Μέσα σ' αυτό το κλίμα ο σύγχρονος επιστήμονας οφείλει να εκτελεί το ανθρώπινο και κοινωνικό του χρέος που έγκειται στο να εξετάζει προσεκτικά τις εφαρμογές και τις συνέπειες τους (θετικές και αρνητικές) των επιτευγμάτων του. Η αλήθεια είναι ότι οι αποφάσεις για την χρήση της επιστημονικής γνώσης δεν λαμβάνονται πάντα από τους ίδιους τους δημιουργούς της. Γι αυτό για να εξακολουθήσει η επιστήμη να υπηρετεί τον άνθρωπο-σύμφωνα με τον «Αϊνστάιν» και πάλι – θα πρέπει να υπηρετείται από έντιμους, ακέραιους και ευσυνείδητους επιστήμονες.

B1.

- α. Λάθος
- β. Λάθος
- γ. Σωστό
- δ. Σωστό
- ε. Σωστό

B2.

- α. Τρόπος ανάπτυξης : Σύγκριση – αντίθεση
ο συντάκτης του κειμένου συγκρίνει και αντιπαραθέτει την επιστήμη και την τεχνολογία: «επιστήμη, βέβαια, ...αναγκών του ανθρώπου.»
- β. βέβαια → έμφαση
εάν → υπόθεση
όμως → αντίθεση / εναντίωση / αμφιβολία / αμφισβήτηση
για τούτο → αίτιο – αποτέλεσμα
δηλαδή → επεξήγηση / διευκρίνιση / διασαφήνιση

B3.

- α. Συνώνυμα
 - Η επιστήμη ως **διαρκής** / ακατάπαυστος / ατελείωτος / αδιάλειπτος / αδιάκοπος / συνεχής / μόνιμος / αιώνιος αγώνας τους ανθρώπου.
 - Η επιστήμη παραμένει **αφοσιωμένη** / προσκολλημένη στην κατάκτηση της γνώσης.
 - Η προώθηση των φυσικών επιστημών και η έκρηξη της τεχνολογίας [. . .] **γεννούν** / προκαλούν απορίες
 - Το άγχος και η αγωνία **αλλοιώνουν** / εκφυλίζουν την πνευματική ολοκλήρωση των ανθρώπων.

- Κάθε επιστημονικό επίτευγμα [. . .] θα αποβεί [. . .] **μοιραίο**.

β.

συγκεκριμένο ≠ γενικό (αόριστο, ασαφές)
βελτίωνε ≠ δυσχέρανε / υποβάθμισε / επιδείνωσε
ευθύνη ≠ ανευθυνότητα / αδιαφορία
υλική ≠ πνευματική / άυλη
ελευθερία ≠ ανελευθερία / εγκλωβισμός / δέσμευση / εξάρτηση

B4.

- α. Ο συγγραφέας με το ασύνδετο σχήμα επιτυγχάνει να καταδείξει την **πολλαπλότητα** και την **ποικιλία** των προβλημάτων που ταλανίζουν τον σύγχρονο άνθρωπο.

Επιπλέον, τονίζει τη **σοβαρότητα** τους και παράλληλα προσδίδει **ζωντάνια, παραστατικότητα** και **αμεσότητα** στο κείμενο, διατηρώντας έτσι αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

- β. Με την χρήση του **ρητορικού ερωτήματος** ο συγγραφέας επιδιώκει κατά κύριο λόγο να **προβληματίσει** να **ευαισθητοποιήσει** και να **αφυπνίσει** νοητικά και συνειδητά και τον αναγνώστη σχετικά με το θέμα που θέτει περί ποιοτικής επίδρασης της τεχνολογίας στο ήθος του ανθρώπου. Επίσης, το ρητορικό ερώτημα αποτελεί την εύστοχη **μετάβαση** στην επόμενη παράγραφο, (3^η) όπου ο συντάκτης του κειμένου απαντά σ' αυτό υπογραμμίζοντας την κατάπτωση των ανθρωπίνων αρχών και την ύπαρξη σημαντικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος. Κατ' αυτόν τον τρόπο, στην ουσία προβάλλει την προσωπική του θέση για τον ρόλο της τεχνολογίας στην εποχή μας.

Τέλος, το ρητορικό ερώτημα προσδίδει παραστατικότητα, ζωντάνια κι αμεσότητα στο λόγο και κεντρίζει περισσότερο το ενδιαφέρον του αναγνώστη για την συνέχεια.